

Pamiętka Ostatna

Na Pogrzebie Cnot pełney

Jey Mości Pániey

Mariany Neunachbaro-

wey / ^{Rodzo-}_{ney} Krigerowey /

Przewielebnego y wysoce Náuczonego

J. Mości X. Mag.

Johan. Neunachbara /

Dobrze záslużonego Dezá Bożego y Se-
nora Kościołow Ewang. Thor.

Kochánney MALZONKI,

Ktora zbáwiennie dnia 16. pázdziernika okolo 11. go-

dziny przed południem w Roku 1675. w Bogu záshła / a 20. ejusdem

z pozornym Komitatem / nie bez Serdecznego żalu / pomienionego

Pána Malzonka / Cnych Coreczek y nas wshstkich Przyjaciół do-

brych / w Kosciele Mátki Bożey jest pochowana /

wystawiona z powinności Chrześcianskiej

od

Dwuch niżej pomienionych Przyjaciół.

W T H O R U N I U,

Drukował Johannes Coepselius, Gymnasti Drukarz.

Decipimur votis, & tempore fallimur & Mors deridet curas imperiosa hominum.

Urodziwszy się człowiek śmiertelnym na ten Świat/

Nie uważa / że pretko żywota jego świat
Może uwiednąć w zdrowiu / mrozem śmiertelności/

Tego y w nalepszej swej / doznać się grzeszności
Musí każdy: jako Ta / pełna Cnot / ludzkości /
Cna Matrona / ktorey dziś już wywiedle kości
Na marach kgrobu nieśmiał wdoł do odpocznienia /
To świadectwo jej dając / dobrego Sumnienia /

Pokozy / cierpliwości / Miłości y wiary /
Także y innych przymiot / ktore z każdej miary
Okazywać przywykła / chętnie czynić dobrze /
Y ubogiem jałmużne rozdawała bezodrze.

Aż też y sama siebie oddała wiecznemu
Z duszą y ciałem Stworcy swemu niebiaśkiemu.
Spłże u Pana w niebie / w radościach obfitych /
My zaś / tu pozostali / Cnot twych znamienitych
Nie przepomniemy latwie. Tobie Mezu Boży /
Uiechaj Bog / cierpliwości / pociechy pomnoży.

A jakoż zwykli pocieszać smutnych y kolaná
Zemdlonych posilkować / tak upraszam Páná /
Zabys znaleźć mogł to Pánskie dotknienie ciera-
pliwie.

Przy swym cieśkim Orzedzie / ktorego zyczliwie /

* Job. 4. v. 4.

Pragna

Pragna słuchacze twoy zbawieniu zażywać/
Pechca sie proram wiernym twojm przysłuchywać.
Niechże B O G już uleczy te rane zadana/
Dziatki w opiekę wezmie/ chwile požadana
Y wesola przywróci/ po smetku wesele/
Po płaczu odda radość y dni dobrych wiele.
Czego uprzejmie życze/ byś żył bez kłopotá
Porym/ báley y zaróje / do zgonu żywotá.

oddaiac ostáena postuge ná pamiatke nápisat.

X. Jan Gzyński/ Kázn. Ew. Pol. przy Mátk. Boz.

S A Z Z.
Was vor Leidens-volle Schmerzen /
Was vor schwer und lange Zeit /
Unbeständige Fröligkeit
Frau Neumachbarin im Herzen
In dem lang-und krankten Stand
Stets und oft bey sich empfand /
Kan man Ihr leicht beyfall geben:
Drum Sie diesem schwachen Leben
Viel-und oftmahls abgesagt;
Und sich sehnte fort zulauffen
Zu dem grossen Himmels-Hauffen /
Alwo niemand wird geplagt.

N A G H = S A Z Z.
Nun die Seelig Edle Seele
Hat sich in die wahre Ruh
Nach dem hohen Himmel zu /
Aus des Leibes krankten Höle /

Frau

Freudeus-voll hinauff gemacht;
 Und nun unsers Traurens lacht.
 Hochberrühte! haltet stille!
 Denckt es ist des Höchsten Wille.
 Denn was ist doch unsre Zeit /
 Die wir kaum so lange leben /
 Als Efemeron kan schweben
 An des Flusses Liebligheit.

N A E H = S P J E L.

Jetzt ist die liebe Seel' dem allen nun entgangen /
 Was Ihr brachte Leid
 Vor die Fröligkeit;

Sie ist im Himmels-Schloß von JESU schön empfangen/
 Der Sie / gleich einer Braut / umhalsset und umküßt /
 Und Ihr Schmergen
 Schreibt vom Herzen /

In Summa alles Leid mit ew'ger Freud verlüßt.

Grab-Schrift.

Der Tugend Ebenbild / des Herren Freud' und Wonne /
 Der Kinder bester Trost / des ganzen Hauses Sonne
 Liegt hier / O Wanders-Mann! in dieser schwarzen Höl /
 Und wird der Würmer Speis; allein die edle Seel
 Die schwinget sich empor / mit festgegründtem Glauben.
 Da wo der Heiland ist; woselbst Sie mit den Trauben
 Der Gnaden wird getränkt. Drum lerne dieses nun /
 Daß du dein Leben stets / und auch dein ganzes Thun
 Nach Gottes Wort anstellst: Wenn ja der Leib zur Erde
 Bestattet wird / demnach der Seel'n die Freude werde /
 Wie Frau Neunachbarin / du gleichfalls / auff der Pfad
 Ranst kommen an den Ohrt / wo man lebt voller Gnad.

Sein mitleidendes und schuldiges Gemächte anseigende
 schrieb dieses

M. Abraham Jesche / Exul. Xii.

